

۱۵۹ - ای دوستان حقیقی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۵۹ - ای دوستان حقیقی

ای دوستان حقیقی، در آیه مبارکه میفرماید إِنَّ الدِّينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ملاحظه فرمائید که نزول ملائکه را مشروط باستقامت فرموده. پس معلوم شد که هر ثابتی نابت است و هر مستقیم مظهر الطاف ربّ قدیم. نوهوسان ایامی چند شوق و شغف نمایند و جذب و وله بنمایند و ایام معدوده در نهایت شوق و ذوق مانند آتش بر افروزند ولی بیطش یسیر و مشقت قلیلی ساکت و صامت و خامد و خاموش گردند و از فضل و موهبت پروردگار محروم شوند.

شجر تا ثابت نگردد نابت نشود بنیان تا بنیاد متین نیابد ثابت و مستقیم نگردد. پس باید روز بروز روشن تر گشت و خوشتر و شیرین تر شد. هیكل انسانی در بدایت نطفه است بعد بمقام مُضْغَه ترقی نماید و از مضغه به مقام عظام رسد. بعد ثُمَّ كَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا حاصل گردد بعد بمقام فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ رسد. و همچنین در مراتب رضیعی و طفولیت و صبی و مراهقه تدرّج کند تا به بلوغ فائز گردد پس مقام رشد و بلوغ هیكل انسانی سبب ادراک حقائق و اطلاع بر سرائر کائنات شود. و همچنین حقیقت روحانیه انسان را تدرّج در مراتب باید مقامات و مراتب ترقیات معنوی را طی کند تا بمقام لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ فائز شود و اگر در طی مراتب فتور و خللی حاصل شود و قصور و تراخی پذیرد سیر مختلّ شود و در مقام نقص باقی و برقرار ماند اینست که میفرماید لَا يُغَيِّرُ اللهُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ. پس ای یاران الهی دمی نیاسائید و نفسی بر نیارید مگر آنکه بجان و جنان در ترقی در مراتب بکوشید و اقتباس از نار موقده در شجره رحمانیه فرمائید و استفاضه از رشحات سبح رحمت کنید تا در حدیقه وجود بفیوضات ربّ ودود مانند اشجار جنت خلود در نهایت طراوت و لطافت مبعوث گردید اثمار جنیه بخشید و اوراق و ازهار بدیعه برویانید. الحمد لله فیض ملکوت

ORIGINAL

AUDIO

مستمر است و رحمت و عنایت لاهوت باقی و برقرار اگر نفسی فتور و قصور کند محروم ماند و بشئون فانیه از فیوضات باقیه بی نصیب شود.

